



Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm praecepta ad artem concionandi discendam accomodata, sed etiam Ideas & Conceptus practicos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicacionis, Patrociniij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum,

...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Exemplar I. Quomodo de Sanctis simul sumptis Concio institui possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48347](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48347)

c.c. 8. & 14. 11. Contra chiragram seu immisericordiam pauperes de qua l.c.c.7. Ex. 83. 12. Contra tormina seu impotentiam in morbis aliisque adversis, de qua l.c.c.11.

6. Posset ostendi, quomodo Rosarij Congregatio sit excelsus immortalis, in defensionem Ecclesie à S. Dominico hortante B. Virgine conscriptus, unde per 12. conciones possit ostendi, quomodo contra 12. hostes defendat. 1. contra Deum iratum. 2. contra Christum Judicem. 3. contra Demones. 4. contra mundum. 5. contra carnem. 6. contra vitia corporalis pericula, & ipsam mortem. 7. contra malos socios. 8. contra inimicos privatos. 9. contra hostes publicos. 10. contra hostes & calumniatores Rosarij. 11. Contra inimicos domesticos, seu proprias passiones. 12. Contra peccata commissa, quæ omnia pulchris exemplis ex thesauro Rosarij peccatis probari possunt.

CAPUT III.

Quomodo de Sanctis conciones institui possint.

Etiam de his variis modis haberi conciones possunt. Vel enim de iis in genere seu simul sumptis concio institui potest; vel in specie de uno tantum, & tum iterum vel tota vita Sancti breviter percurri, vel una tantum aut altera ipsius virtus proponi, & commendari. Singulorum modorum exemplaria breviter hinc afferentur.

Exemplar Primum.

Quomodo de sanctis simul sumptis concie institui possint.

Thema.

Gaudete, & exultate. Matth. 6.

Scopus.

Omniū Sanctōrum cultus persuadendus.

Syllogismus principalis.

Tunc meriti omnes Sancti peculiari studio colendi sunt, quod

Et hic cultus DEO gratissimus est, & nobis ingentia commoda parit: atqui ita se res habet; ergo.

EXORDIUM.

Celebramus hodie festum omnium Sanctorum, cuius festi originem hanc affert Baronius. Erat olim Romæ ab antiquis Romanis ædificatum templum celeberrimum in omnium Deorum honorem, idèoque Pantheon dictum. Hunc ergo superstitiosum cultum, ut abrogaret, aut potius in meliorem commutaret, Bonifacius Pontifex aliud templum in honorem omnium Sanctorum ædificari, ac ad eodè cultum falsis Diis attributū ad Sanctos transferri voluit. Idè ergo hodie etiam Ecclesia à nobis exigit; erant nimirum, erant hætenus non pauci, qui & ipsi falsos Deos colebant, dum gloriam, auxilium & solatium ab hominibus, quorum vana est salus, quærebant; sed hodie cupit Ecclesia, ut templum hoc, id est, cor suum in templum cultui Sanctorum omnium consecratum convertant. hinc omnes ad hanc festivitatem invitatur, dum in missa canit: *Gaudemus omnes in Domino, diem festum celebrantes in honore Sanctorum omnium, de quorum solennitate gaudent Angeli, & collaudant Filium DEI.* Ut ergo huic tam ardentī Matris nostræ desiderio tantò promptius satisfaciamus, ostendam in præsentī concione paulò fusiùs, cur & quomodo omnes Sanctos colere debeamus. Vos interea mentes animosque ad hunc cultum præparate.

Pars Prima.

Et primam quidem partem quod attinet, duas potissimum causas in venio, ob quas omnes Sanctos præcipuo studio colere debeamus. Prima est, quòd summo amore DEVM ipsi prosequantur; quæ sanè causa magis, quàm omnes aliæ movere nos debere, ad omnem illis cultum & amorem tribuendum; nam dicite, quæso, Auditores, si esset aliquis, qui ad eodè vos amaret, ut de vestris bonis magis, quàm de suis gauderet: ut in omnibus id solum indagaret, & faceret, quod vobis gratissimum, & maximè honorificum esse cognosceret: an non summam ingrati animi notam vos admisisse censeretis, si talem hominis amorem non agnosceretis, & mutuis officiis compensare studeretis? ita profectò dicetis, si sapitis? Jam verò ulterius quæro; an non DEVM magis, quàm vos ipsos

amertis? atque adeò beneficia & officia ipsi exhibita plura aestimetis, quàm quæ vobis præstantur? neque hoc, etiam negabitis; an non autem ex hoc per legitimam consequentiam inferatur, vos summè obligatos esse ad omnes Sanctos singulari amore & veneratione prosequendos? ut, quorum quilibet DEUM tanto honore & amore prosequitur, quo honorem & amorem vos perinde accipitis, imò pluris faciat, quàm si vobis fuisset exhibitus? verè qui hanc rationem sufficienter penetrat, ac perpendit, saxum habere cor debet, si flecti se ac moveri non sinat, ad omnes Sanctos singulari cultu & amore prosequendos.

Secundà causa minor quidem, sed tamen valdè quoque efficax ad eundem cultum persuadendum, offertur nobis commodis, quæ ex tali cultu nobis proveniunt, & ad tria potissimum revocantur, quòd scilicet per cultum hunc meremur, omnes Sanctos pro nostris *spectatoribus*, *advocatis*, *protectores* habere, quæ tria officia, si fructum in iis latenter consideremus, meritò triplex funiculus dici possunt, quæ arctissimè ad omnes Sanctos studiosissimè colendos obligamus, ideòque difficulter rumpitur.

Nam 1. quis non videt, quanta commoda ex hoc, quòd in omnibus operibus *Spectatores* habeamus, (si scilicet omnia opera nostra ad eorum post DEUM honorem dirigamus) periculantur? quanta cum sollicitudine fugientur peccata, si quis credat, se à tot testibus spectari? si, teste Seneca, magna peccatorum tollitur, quando peccaturis testis assistit; an non si tot millia testium assistere nobis adverterimus; omnia omnino peccata, aut certè potissima eorum, quæ deliberatè committuntur, pars auferretur? quanta porrò accuratè & diligentia singula opera peragentur, quanta cum alacritate personam quisque suam sustinere conabitur, si in tali theatro, coram tot tantisque Spectatoribus se spectaculum facturum esse sibi persuaserit? & cum Sancto Davide dicere ausus fuerit Ps. 137. *In conspectu Angelorum* (imò & Sanctorum omnium) *psallam tibi*, ceteraque mea opera peragam? si oculi Domini juxta commune proverbium saginat equum, quos oculus tot Sanctorum non faciet? an non animam egregie saginabit? si unius Principis præsentia tantos animos & vires addit ad opus aliquod summa cum charitate & diligentia perage-

peragendum; quid non faciet tot Principum regumque caelestium honorificentissimi aspectus?

Jam verò ex titulo *Advocati*, quæ commoda quisque sperare possit, quis iterum non videt? quid deinceps non sperabimus à DEO impetrare, si tot pro nobis Advocatos intercedere adverterimus? si S. Hieronymus dixit, impossibile esse, ut multorum pauperum etiamnum in hac vita degentium, & pro suo benefactore DEUM deprecantium preces non exaudiantur, quomodo possibile erit tot tantorumque DEI Amicorum tam ferventer perfectæque orantium vota non audiri? qui, ut ait S. Chrysostomus, capita aut alia membra abscisa in manibus portant, ut efficacius DEUM moveant? si olim Asverus Esteri dimidium Regni ausus est polliceri; quid DEUS, qui Sanctos per visionem & amorem beatificum ardentissime sibi desponsatos millies magis diligit, negare eis poterit? an non ergo audacter dicemus cum Ecclesia: *Omnipotens Sempiternus DEVS, qui nos omnium Sanctorum merita sub una tribuisti celebritate venerari, quasumus, ut desideratam nobis tua propitiationis abundantiam multiplicatis intercessionibus largiaris?*

Sed neque ex tertio titulo *Protectoris* minora commoda speranda sunt. Si enim jam olim Elifæus 4. reg. c. 6. puero suo ob exercitum Regis Syriæ, qui ad Eliam capiendum vel occidendum missus fuerat, trepidanti montem plenum equorum & curruum ostendit, dixitque; noli timere; plures enim nobiscum sunt, quàm cum istis: quantò potiori jure hoc animæ suæ dicet is, qui omnes Sanctos in protectionem suam intentos esse credit? an non se ipsum illis S. Bernardi verbis in Pl. qui habitat, animabit, dicetque: *quid sub tantis Custodibus trememus? fideles sunt, potentes sunt, prudentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhareamus eis, & in protectione DEI cali commoremur.* Atque ex his patet, cur Sancti omnes à nobis studiosè colendi sint.

Pars Secunda.

Sed fortè dicetis, vobis non sufficere vires ad tot tantosque Patronos colendos; neque enim vobis quidquam præter paucas preces, & quædam virtutum exercitia suppetere ad illos honorandos. Sed hæc quid inter tantos? verùm nolite

M 2

diffide-

diffidere, AA. nam & facillimam, & solidissimam praxin vobis ostendam, quâ Sanctis his omnibus sufficientissimum simul & gratissimum cultum exhibeatis. Pro qua tamen prius supponendum est, per honorem uni exhibitum alteri nihil decedere, si ritè honor iste exhibeatur, cum honor nihil ad se fit, quàm publica testificatio conceptæ in animo de alterius virtute opinionis; possit autem hæc æstimatio unius per altero publicè vulgari, etiamsi per eundem actum etiam alius honoretur. Exemplo res clarior fieri poterit. Ponamus me principalem aliquem Dominum testificandi mei in ipsum affectûs gratiâ ad convivium invitare, & quia aliunde mihi perspectum est, cum aliquos amicos licet longè ipso inferiores valdè diligere, etiam hos ad convivium, ut Domino illi amico suo suâ Societate convivium jucundius gratiusque efficiant, vocare; in tali casu nunc aio per talem invitationem, & convivij instructionem utique Dominum illum principaliter honorari, tantùmque abesse, ut per invitationem meliorum amicorum quidquam de honoris hujus quantitate decedat, ut plurimum potius ille augeatur, cum hæc ipsa amicorum invitatio propter ipsum fiat, quia scilicet supponitur illum valdè ipsos diligere, atque adeò multum desiderare, ut secum convivium hoc participant, ipsèque eorum præsentia & conversatione delectari, atque in eorum honoratione per me factâ abundantius honorari possit. Simili ergo modo cum DEI & Sanctorum honore se res habet. Diligit nimirum & ipse DEUS Sanctos suos ardentissimè, cupit à nobis plurimum honorari, honorémque illis impensum perinde reputat, ac si sibi exhibitus esset, atque adeò non modò per hunc Sanctorum cultum nil ipsi de honore decedit, sed potius hic summopere augetur, dum in tot tantisque servis & amicis suis copiosè honoratur.

Hoc ergo supposito totam praxin hujus cultûs in tribus consistere aio t. ut discrimen inter Patronos ad exemplum Ecclesiæ faciamus, & aliquos quidem pro Patronis principalibus, & quasi primæ classis eligamus, quales v.g. esse possunt B. Virgo, & Sanctissimus Sponsus ejus Josephus, S. Angelus Custos, Sanctus, cujus nomen gerimus, SS. Petrus & Paulus velut fundatores & Patroni principales Ecclesiæ, item fundator ordinis aut statûs illius, in quo degimus. Alii pro

Patro-

Patronis minus principalibus & quasi secundæ classis colantur, quales v.g. esse possent, ad quos specialiter vel ratione ejusdem vocationis, vel ratione beneficii specialis accepti, aut obtinendi, aut quocumque alio titulo magis colendos & amandos incitari nos experimur. Alij denique pro communibus Patronis habeantur, de quibus proinde omnibus tam specialibus, quam communibus Patronis, ut eorum memoria, & fiducia in illos perpetuo refricetur, litaniam breviusculam confici, & quotidie vel certo quavis hebdomade aut mense recitari possent.

2. Ut omnes hos Patronos certo quodam die post peractam confessionem & sumptionem Sacri epuli conceptam formulam in hunc vel similem modum eligamus. O Sanctissimi, Deoque dilectissimi DEI amici, ô Sanctissima cælorum Regina, omnesque cæli beatissimi Incolæ, gratulor vobis ex intimo corde de omni gloria & felicitate vestra, optoque ardentissimè, ut hæc gloria & felicitas vestra majora in dies augmenta sumat, & verò etiam ipse pro viribus id procurare paratus sum. Gratiarum quoque vobis, quas possum, maximas ago, pro omnibus & singulis obsequiis Divinæ Majestati & vobis mutuo exhibitis, uti & pro omnibus beneficiis, quæ omnibus defunctis & viventibus, sed mihi præcipuè indignissimo clienti vestro tam liberaliter contulistis, optoque iterum ex animo, ut pro tot tantisque favoribus æternum me gratissimum exhibere valeam. Certè quòd negligenter ad eò id ipsum hactenus præstiterim, doleo & erubesco ex corde, ac propterea per amorem DEI mei, & gloriam vestram humillimè rogo, ut & ipsi veniam tantæ negligentiam benignè concedatis, eandemque etiam à clementissimo DEO meo misericorditer impetretis, unà cum efficaci gratia, quâ vel nunc me sincère emendare, totamque vitam meam divino servitio, vestroque Sanctissimo cultui consecrare valeam. Id sane uti ardentissimè desidero, ita per vos etiam vel maxime impetraturum me confido; ea propter licet undecunque vestro Patrocinio indignissimus, fretus tamen pietate vestra & Zelo singulari, quem geritis ad DEI gloriam, meamque ac aliorum salutem promovendam, vos coram tota SS. Trinitate, omni possibili submissionis, reverentiæ ac fiduciæ affectu in amantissimos meos Dominos, Spectatores, Advocatos, & Protectores eligo, firmiterque statuo ac propono, me nunquam

quam vos derelicturum, nec contra vos aliquid unquam cogitaturum, dicturum, aut facturum, neque permissurum contra vestrum honorem unquam aliquid à meis subditis agatur, sed potius totis viribus procuraturum, ut tam à me quam ab illis gratissimus optimæ vitæ cultus constanti studio vobis exhibeatur, eumque in finem omnes nostræ cogitationes, verba, & opera non modo ad vestrum honorem potius DEUM sincera intentione dirigantur, sed hæc ipsa etiam causa cum singulari diligentia atque perfectione peragatur: Obsecro vos igitur, suscipite me in indignissimum clientulum vestrum, & dum varia clientibus vestris beneficiis impetratis, ad me quoque licet postremum oculos vestros misericordes convertite, & tum constantiam in vitâ, gratiamque vestro Sanctissimo cultu, tum copiosam ad omnes actiones meas ritè perficiendas benedictionem, gratiamque à DEO impetrate; Intercedite quoque pro defunctis, & viventibus omnibus; & illis quidem requiem & veniam, vivis vero mihi copiosum à DEO gratiæ auxilium obtinete, quo Sanctissimam ejus voluntatem semper cognoscere, & perfectè adimplere, vitamque nostram feliciter claudere valeamus, quam ipsam proinde vitæ meæ clausulam demissimè vos invito, rogòque simpliciter, ut ita mihi assistere, meque contra omnes hostium meorum insidias atque conatus defendere dignemini, ut vestro auxilio adjutus feliciter de iis triumphem, atque in vestram Sanctam Societatem admissus pro meis simul ac vestris beneficiis æternas illi laudes perfectissimè decantem. Amen.

3. Ut, dum quotidie manè per bonam intentionem opera nostra ordinamus, ea ad Sanctorum horum honorem potius DEUM dirigamus, & hoc ipso etiam accuratè peragamus; in quocunque verò casu magna cum fiducia ad eosdem confugiamus, auxiliùmque nihil hæsitantes experamus. Occurrente verò festo eorum principali unum alterumve opus v. g. confessionis & communionis adjiciamus, sicut si quis interdum propter hospitem novum advenientem singulare aliquod ferculum adjicere solet. Atque hunc demum cultum omnibus Sanctis gratissimum esse aio & facillimum juxta illud effatum Senecæ: *Numinis* (quidni & Sanctorum) *est cultus pulcherrimus* (& gratissimus) *optima vita*. Et gratissimum

num quidem aio, quia *purissimus* est, id est, ab omni delibera-
tâ culpâ immunis: *amplissimus*, quia omnis generis opera &
virtutes complectitur: & *constantissimus*, quia die noctûque,
& per totam vitam indefinenter exhibetur, atque ad eò meri-
tò perpetuus cultus vocari meretur juxta illud S. Augustini
sapientissimum dictum in Ps. 148. *vis semper laudare DEVM?*
(& Sanctos illius) *benè fac omnia, quæ facis, & semper laudâsti*
DEVM. In hunc ergo cultum particulares vestras devotio-
nes convertite, nec dubitate quin id, quod per illas obtinere
sperabatis, per hunc sitis abundè compensaturi.

Epilogus.

Quæ cum ita sint, nihil aliud superesse video, quàm ut ma-
jorem operi admoveatis, & templum, quod hactenus in hono-
rem aliarum creaturarum exstruxistis, in omnium Sanctorum
honorem consecratis. Agite ergo, & hos denuo illo, quem
dixi, aut alio simili modo in Patronos vestros eligite: hos
deinceps velut *Spectatores* vestros colite, illudque S. Davidis
constanter usurpate: In conspectu Angelorum & Sanctorum
Psallam & serviam tibi DEUS meus, hos velut *Advocatos* ho-
norate, illudque S. Bernardi monitum circa eos observate:
Modicum, quod offerre desideras, venerandis illorum manibus
offerre memento, si non vis sustinere repulsam. hos denique ve-
lut *Protectores* vestros veneremini, & invocate juxta ejusdem
S. Bernardi consilium: *quoties gravissima videtur urgere ten-
tatio, aut tribulatio vehemens imminere, invoca Ductores tuos,*
custodes tuos, adiutores in opportunitatibus & tribulatione. sic,
sic vicissim vos in clientes benignè suscipient; sic eorum fa-
vores, ut sperabatis, experiri merebimini & tandem in eo-
rum etiam Societatem recepti, perpetuas cum iisdem laudes
gratiasque pro vestris & aliorum beneficiis per totam æter-
nitatem DEO cantabitis. Amen.

Alii Conceptus.

1. Simili modo possent alij conceptus de hac materia for-
mari, & quòd hîc unica concione propositum est, per plures
explicari, hinc v.g. posset ostendi, quòd militia sit vita homi-
nis super terram, & in prima parte concionis exponi, à quàm
multis hostibus oppugnemur, atque ad eò meritò cum Pæro

Elisæi clamemus: heu heu, Domine mi; quid faciemus? In altera verò parte ostendi posset, quomodo nobis in subsidium & auxilium comparatus sit exercitus omnium Sanctorum quoad multitudinem innumerabilis, quoad fortitudinem insuperabilis, & quoad promptitudinem succurrendi inastimabilis.

I. Posset ostendi, quàm multas causas habeamus in cælesti consistorio tractandas, quàmque ad eò boni Advocati sint nobis necessarij, qui propter suam sapientiam singularem *sciunt*, & propter auctoritatem, quam habent apud DEUM, *possunt*, & propter eximiam erga nos charitatem *velint* pro nobis apud DEUM efficaciter intercedere, & quomodo hæ tres proprietates perfectissimè in Sanctis reperiantur.

III. Posset ostendi, quàm necessarij nobis sint Amici boni in hac vita, quorum consilijs juvemur, conversatione recreemur, beneficijs foveamur, auxilio protegamur: deinde, quòd ad tales Amicos tres conditiones à S. Bernardo in plal. qui habitat explicatè requirantur, videlicet ut *Potentes, Prudentes, Fideles* sint; & tandem quomodo has omnes conditiones seu proprietates perfectissimo modo omnes Sancti in se contineant.

IV. Posset ostendi, quomodo Sancti docuerint nos exemplo suo cælum expugnare. i. fodiendo cuniculos humilitatis: concutiendo muros per globos orationis ex accento pectore velut bombardæ emissos; admovendo scalas mandatorum DEI: confringendo portas per violentiam suis appetitibus illatam: iniiciendo ignem charitatis DEI & proximi, de quo Christus dixit: *Ignem veni mittere in terram.*

V. Posset ostendi, quomodo Sancti veluti Peregrini nobis ostenderint veram viam ad cælum, dum per multas tribulationes introierunt in illud. Unde probari posset, quòd via crucis sit reatissima, securissima, & jucundissima ad cælum via.

VI. Posset ostendi, quomodo juxta ejusdem Ecclesiæ effatum acceperint *coronas decoris* de manu DEI, scilicet coronas de lapide pretioso, sed triplici potissimum, quorum primus est *omnis mali absentia*, juxta illud Apoc. c. 2. 1. absterget DEUS omnem lacrymam ab oculis Sanctorum; alter

omni boni praesentia juxta illud Exod. 33. *Veni, ego ostendam omne bonum tibi.* Tertius, utriusque indefinita seu perpetuitas, juxta illud Joan. c. 16. *& gaudium vestrum nemo tollet a vobis.*

VII. Posset ostendi, quomodo Sancti nunc verè audierint illud ad Moysen dictum 33. *Veni, ego ostendam omne bonum tibi,* praecipuè verò bonum, honestum per varios honores in terris & in caelis oblatos; & bonum delectabile per corporis & animi delectationes, quæ proinde copiosius explicari possunt. de quo vide Fabrum in festo Omnium Sanctorum conc. 2. 3. & 7.

VIII. Posset ostendi, quomodo per varias portas intraverint Sancti. Unus per Christi imitationem, qui de se ipso dixit: *Ego sum ostium.* Alius per amorem & cultum R. Virginis, quæ Janua caeli, & felix caeli porta vocatur. Alius per portam Crucis dem Ereugthor. Alius per portam parvam & angustam, durch das Einsäß-Thörlein / quæ ducit ad caelum, teste Christo, & est porta humilitatis. Alius per portam speciosam charitatis DEI & proximi; qui omnes proinmodi quam efficaces sint ad caelestem gloriam, breviter per singulos ostendi potest; aut si magis placet omnes tantum breviter referri, & unus duntaxat fufius diduci.

IX. Posset ostendi, quomodo ad magnam cænam, nempe cænam Agni sint intromissi. Atque adeò 1. explicari posset, qualis & quam desiderabilis ea cæna sit propter ferularum varietatem & abundantiam, quarum omnium vicem Agnus sibi; propter convivarum opatissimam societatem & præstantiam: propter durationis longitudinem & perpetuitatem. 2. Probari posset, quòd Sancti ad hanc cænam intromissi sint, quia DEO invitanti per omnia vocationum genera diligenter & celeriter paruerunt, atque adeò vestem nuptialem gratiæ, aliarumque virtutum tam sollicitè præpararunt.

X. Posset ostendi, quàm verum sit illud Psalmi 83. *Beati, qui habitant in domo tua Domine, in secula saeculorum laudabunt te.* Atque adeò ostendi 1. quàm ampla sit hæc domus juxta illud Baruch. c. 3. *O Israël, quam magna est domus Dei, & ingens locus possessionis eius.* 2. quàm lucida juxta illud Apoc. 12. *non egabunt lumine lucerna, neque lumine solis, quoniam*

*nam DEVS illuminabit illos, & lucerna eius est Agnus, 1. quàm bene instructa omnibus bonis juxta illud Pl. 35. Iu-
briabuntur ab ubertate domus tua, & torrente voluptatis tue
potabis eos. 4. quàm grati & amabiles incolæ juxta illud
Pl. 132. O quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres
in unum.*

Exemplar Secundum.

Quomodo tota alicujus Sancti vita in concione percurrere
possit.

Thema.

Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus
vestris. Luc. 12.

Pro festo S. Antonii de Padua.

Scopus.

Ostendendum quomodo per totam vitam S. Antonius
velut lucerna ardens, pulcherrima variarum virtutum exem-
pla reliquerit.

Syllogismus principalis.

*Tum meritò imitandus est S. Antonius, quando ille in tota
vita sua perfectissimè Christo se conformare studuit; atqui ita
fecit; ergò meritò est imitandus.*

EXORDIUM.

Solent in magnis festiuitatibus vel Natalitiis Principum
variæ solennitates, & ludicra spectacula, puta ignes missiles
convivia, certamina, comœdiæ institui & exhiberi. Simile
quid optarem, ut in hodierna S. Antonii de Padua, viri verè
sanctissimi, & omni laude dignissimi festiuitate à meis audi-
toribus fieret; certè, ut fiat, insigniter cooperabor. Quare
quia non dubito, jam ignes missiles plurimos ardentissima-
rum precationum in cælum ab ipsis emissos esse: sed & cer-
tamen iucundissimum cum Dæmone & vitiis suis per confes-
sionem fuisse susceptum; pleròsque etiam celeberrimo & An-
gelico convivio SS. Evcharistiæ fuisse pastos, mihi id solum
relictum